

Proiect de lege privind obligativitatea traducerii în limba română a textelor scrise sau rostite în limbi străine pe teritoriul României

Expunere de motive

Avându-se în vedere proliferarea deosebită, după decembrie 1989, în locuri publice și în mass-media, a inscripțiilor și a enunțurilor (afișe, denumiri de firme, de magazine, de localuri sau de produse comerciale, reclame, mesaje telefonice etc.) în limbi străine,

avându-se în vedere că o mare parte din persoanele care alcătuiesc populația țării noastre nu cunoaște respectivele limbi străine, fapt care generează în acele persoane o stare de disconfort intelectual și de iritare, ajungându-se până la sentimentul de *înstrăinare* în propria țară,

avându-se în vedere și aspectul practic, nu doar cel afectiv, și anume, imposibilitatea multor persoane de a înțelege instrucțiunile sau indicațiile în limbi străine de pe un produs comercial, neînțelegere care poate duce până la accidente,

avându-se în vedere datoria sacră de a veghea la respectarea și cultivarea acestei componente nucleale a ființei noastre spirituale, care este limba română, se inițiază prezentul proiect de lege.

Art.1.- (1) Pe teritoriul României, orice text într-o limbă străină, cu caracter utilitar în sensul precizat de art.2, indiferent de dimensiuni, provenind de la o persoană juridică, trebuie să fie însoțit de traducerea sa în limba română, în cazul textelor scrise, sau să fie difuzat întâi în limba română și apoi în limbile străine respective, în cazul textelor vorbite.

(2) Pe ambalajul produselor comerciale și, după caz, în interiorul acestuia se vor afla, obligatoriu și în limba română, denumirea, explicațiile, instrucțiunile și oricare alte informații referitoare la respectivul produs.

(3) Emisiunile de televiziune transmise de posturile românești sau emisiunile posturilor străine transmise sub licență românească trebuie să fie subtitrate în limba română. În situații deosebite, subtitrarea poate fi înlocuită cu traducerea simultană.

Art.2.- (1) În sensul prezentei legi, *prin text cu caracter utilitar* se înțelege orice text scris și afișat/expus în locuri publice sau orice enunț difuzat prin mass-media, cuprinzând unul sau mai multe cuvinte, și care are ca scop aducerea la cunoștința publicului a unei denumiri, a unei informații sau a unui mesaj.

(2) Nu fac obiectul prezentei legi textele cu caracter științific sau literar-artistic, precum și publicațiile redactate integral sau parțial în limbi străine.

Art.3.- (1) În cazul textelor utilitare scrise în limbi străine, aflate la vedere în locuri publice sau difuzate prin mass-media, traducerea completă în limba română trebuie să aibă caracter de dimensiuni egale cu cele ale originalului și să facă parte integrantă, sub aspect tehnic și estetic, din ansamblul grafic respectiv.

(2) Traducerile în limba română, menționate la art.3 alin.1, trebuie să fie corecte din punct de vedere semantic (claritatea și proprietatea termenilor) și să respecte normele ortografice, ortoepice și de punctuație în vigoare.

(3) Taxele plătite pentru difuzarea/afișarea textelor avute în vedere de prezenta lege vor fi de 100 %, în cazul folosirii exclusiv a limbii române, și de 120 %, în cazul folosirii și a uneia sau a mai multor limbi străine.

Art.4.- În cazul textelor utilitare vorbite, prevăzute la art.1, ritmul, volumul și intonația rostirii textelor în limbi străine trebuie să fie identice cu ritmul, volumul și intonația pentru varianta românească.

Art.5.- În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, persoanele juridice care au pus în circulație texte cu caracter utilitar, scrise sau vorbite, sunt obligate să ia măsurile necesare pentru îndeplinirea condițiilor stabilite prin prezenta lege.

Art.6.- (1) Nerespectarea de către persoanele juridice emitente a prevederilor art.3 și 4, precum și expunerea, distribuirea sau difuzarea textelor utilitare, cu încălcarea prevederilor prezentei legi, constituie contravenție și se sancționează cu amendă reprezentând între 5 și 20 de ori cuantumul salariului minim brut pe țară.

(2) De la data aplicării amenzii, în termen de 10 zile, contravenientul este obligat să intre în legalitate. În caz contrar, amenda va fi aplicată din nou.

Art.7.- (1) Constatarea contravenției și aplicarea amenzii se fac de către primări sau de persoanele împuternicite de către acestea, pentru contravențiile săvârșite pe raza respectivei unități administrativ-teritoriale.

(2) Contravențiilor prevăzute de prezenta lege le sunt aplicabile prevederile Legii nr.32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.